

INGEZONDEN.

LEVENSVERZEKERING MAATSCHAPPIJ EN DOODSOORZAAK.

I.

De belangwekkende mededeeling van collega NAVIS in het *Tijdschrift* van 13 Maart onder bovenstaanden titel geeft mij aanleiding openbaarheid te geven aan een brief, dien ik ontving van de „Oude Haagsche van 1836”:

„Van onzen agent vernam ik, dat gij niet genegen zijt een verklaring af te geven „aangaande het overlijden van een onzer verzekerden (volgt de naam). Deze persoon „is tweemaal vlak na elkaar ingeschreven en zeer kort daarna overleden. *Waar thans „zoo enorm veel uitkeeringen moeten worden gedaan, is het onze plicht, in dergelijke „gevallen te onderzoeken, of de man bij de inschrijving wel gezond was. Zoo vaak toch „worden zieke menschen ingeschreven*¹⁾. Maakt gij bezwaar, de doodsoorzaak op te geven „op grond van ambtsgeheim, geeft u dan op, zooals vrijwel al uw collega's, wanneer „de overledene onder uwe behandeling is gekomen en of hij gestorven is aan een „acute of een chronische ziekte. Tegen deze opgave kan toch geen bezwaar van „uw kant bestaan, *vooral niet*¹⁾, waar de maatschappij bereid is, het aan dergelijke „verklaringen verbonden honorarium te voldoen”.

Ziedaar een onnoozele maatschappij, die zich van alle kanten in de kaart laat kijken, waarom het eigenlijk te doen is. Contrôle door de doodsoorzaak op de eerlijkheid van den inschrijvenden „agent”. De premies worden gaarne geïnd, maar als zou blijken, dat de bode zich vergalopperd had, dan zou c. q. de „chronische ziekte” reden tot niet uitkeering kunnen zijn. De kroon der onnoozelheid van dit schrijven schijnt mij het „verleidelijke” aanbod aan het slot, om voor enkele zilverlingen mijn overtuiging prijs te geven.

Of ik op dezen brief nog geantwoord heb, herinner ik mij niet; de verklaring is natuurlijk niet afgegeven. Eén brief van een in den arm genomen advocaat heeft de arme weduwe eindelijk aan het haar toekomende geholpen.

Ik gaf deze bijdrage om nog eens NAVIS' slotzin te kunnen herhalen: Men zij voorzichtig met het afgeven van deze doodsoorzaken.

Zeist, 16 Maart 1920.

L. W. H. TJEENK WILLINK.

II.

„Deze opgave dient *uitsluitend* ten behoeve der statistiek”. Dit zou waar zijn, wanneer de maatschappij niet met uitbetaling wachtte, totdat deze opgave door den geneeskundigen-adviseur was ontvangen. De inhoud van de opgave: *de doodsoorzaak* moge uitsluitend zijn voor de statistiek, de opgave zelf is noodig voor de uitkeering²⁾. De opgave heeft dus 2 doelen en is *niet uitsluitend* voor de statistiek. Weigert men de doodsoorzaak mede te deelen, dan hebben de rechtverkrijgenden dezelfde moeilijkheid als vóór den Vrede van Tilburg. Dit als antwoord op het ingezondene van collega SNOECK HENKEMANS.

Collega KROL verdedigt het goed recht van de maatschappij zich alle gegevens te verschaffen, die voor het beoordeelen van het rechtmatige eener uitkeering noodig zijn, waaronder, mits de rechtverkrijgende zich die kan verschaffen, behoort de verklaring van overlijden met opgave der doodsoorzaak, zooals in conclusie D (zie Artsenboekje, bldz. 55) is geformuleerd. Niemand zal haar dat recht betwisten. Verder erkent hij het goed recht van den geneesheer, die weigert een verklaring af te geven, vóórdat de uitkeering heeft plaats gehad (overeenkomstig conclusie B). In deze conclusie is echter niet vastgelegd: „de wenschelijkheid van het afgeven dezer verklaring

1) Cursiveering van mij. „Thans” slaat op de griepperiode najaar 1918.

2) Want na ontvangst van deze *kan* tot uitbetaling worden overgegaan.